

”Jeg hilste på de gamle de glemte & de grå hvor verden dog er lille & menneskene bittesmå

40-fed-og-fyrig! Oktober 1978. Der var engang og dengang udkom første nummer af dette blad. Dengang med titlen DF-Revy. DF for Danmarks Forskningsbiblioteksforening. Forkortelsen DF fik en anden klang senere og forsvandt klogeligt under tidens muld.

Men bladet blev født med foreningen. Som igen blev født som en modreaktion på Danmarks Biblioteksforening. En art skilsmisse. Forskningsbibliotekerne savnede en stemme og den fandt de ikke i parløbet med folkebibliotekerne i Biblioteksforeningen.

Årgang 1, nummer 1, er et vredt nummer. Der fyres breidsider af mod den øvrige biblioteksverden og især ledende personer i biblioteksforeningen.

”Det er historien om den svage part, der vælger at bryde, og som flytter fra det store hus i villakvarteret til det beskedne klubværelse på Amager. Fattig, men fri,” beskriver Carl Gustaf Johansen bruddet. Artiklen blev skrevet i anledning af foreningens 25 års-jubilæum i 2003.

Forskningsbiblioteker handlede om forskning og udvikling. De skulle ikke ses som et kollektivt kulturtilbud. Der var en akademisk distance og man gik ikke direkte til brugeren og spurgte til forventninger og behov. Der var repræsentative organer som rektorkollegie, biblioteksudvalg og lignende til den slags.

”Kvalitet handler ikke om tilfredse brugere, men derimod om veldrevne biblioteker”, jeg citerer igen Carl Gustaf Johansen, som refererer til en svensk forskningsbiblioteksleder.

Det var tidsånden sidst i 70erne og 80erne. Rigtige projekter skulle til enhver tid ligge på de rigtige skriveborde på det rigtige tidspunkt.

Der er cirka 40 lysår fra de synspunkter til #DFFU2018 og årsmødet i Billund – skal vi være enige om det!

Meget er sket på 4 årtier og vi er blevet pludselig ganske små i det store vidensunivers. Google, Wikipedia, Facebook, You-name-it.com. Tonen på tværs af bibliotekssektoren er naturligt blevet meget mere forsonlig og er vel næsten overgået til en fælles forståelse. Vi kæmper nogle af de samme kampe og kan lære fra hinandens erfaringer.

Det første nummer af REVY var på 20 maskinskrevne sider, krydret med et par små satiriske håndtegninger. Ansvarshavende redaktør sad på Statsbiblioteket i Aarhus og hed Ejgil Søholm.

Næste nummer udkom 2 måneder senere, men allerede året efter blev kademencen øget til en månedlig udgivelse. Skrivende redaktør tør slet ikke tænke på den arbejdsindsats, der må have ligget bag. Lange aftener i et mørkt kælderlokale, masser af håndbajere og smøger. Noget i den retning og i hvert fald med masser af energi og en hullens masse på hjerte.

40 år med REVY. Det er en tidsrejse af dimensioner. Også for denne ydmyge redaktør. Tillykke til os selv med bladet. Vi lever endnu.

